

Memo Juridische Zaken Gemeente Rijswijk d.d. 12 februari 2020

Internetconsultatie op het ‘‘Wmo 2015: wetsvoorstel resultaatgericht beschikken en vereenvoudigen geschilbeslechting’’

□□□□□□□□□□□□

Terminologie bij of krachtens vs bij verordening

In het wetsvoorstel wordt bij A (art. 2.1.3, lid 5, sub c) aangegeven dat bij of krachtens verordening wordt vastgesteld ten aanzien van welke maatwerkvoorzieningen een resultaatbeschrijving of een tijdsduurbeschrijving wordt gehanteerd. In de toelichting op het wetsvoorstel bij punt 3.1 wordt echter aangegeven dat deze expliciete keuze in de verordening moet worden vastgelegd. De nadere uitwerking van die keuze kan worden gedelegeerd aan het college. Later in diezelfde alinea wordt dit tegengesproken. Ook bij 3.2.1 3e alinea en bij 3.3 in de toelichting en bij de artikelsgewijze toelichting komt dit terug. De toelichting sluit derhalve niet aan op het artikel (bij of krachtens verordening vs. bij verordening). Dient de keuze voor resultaatbeschrijving of een tijdsduurbeschrijving nu in de verordening bepaald te worden of mag dit ook bij lagere regelgeving zoals een beleidsregel?

Mandaat

Bij 3.4 van de toelichting wordt voorgesteld om: ‘‘te bepalen dat deze bevoegdheid, de periodieke herbeoordeling van het ondersteuningsplan, kan worden gemandateerd aan de aanbieder.’’ Waar is dit in het wetsvoorstel voorgesteld en wat wordt hier precies bedoeld met periodieke herbeoordeling? Bij onderdeel G van het wetsvoorstel (art. 2.6.3) is de mandateringsbevoegdheid juist verduidelijkt en verengt ten opzichte van de huidige wet, maar periodieke herbeoordeling wordt niet genoemd. Hoe wordt deze aanpassing gezien in het licht van de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep d.d. 16 oktober 2019 (ECLI:NL:CRVB:2019:3364), waarbij is bepaald dat het college de omgang van de huishoudelijke hulp zelf dient te bepalen en dit niet mag uitbesteden aan de aanbieder. Een periodieke herbeoordeling kan ook resulteren in een vaststelling van rechten en plichten.

Bij 3.4 van de toelichting wordt eveneens gezegd: ‘‘Door deze wijziging kan een aanbieder zonder al te veel administratieve lasten als het gaat om de toekenningsbeschikking in overleg met de cliënt nieuwe afspraken vastleggen over de dienstverlening (dit is dan opnieuw een besluit in de zin van de Awb waartegen bezwaar mogelijk is).’’ Gaat de aanbieder hier dus nieuwe rechten en plichten vaststellen? Hoe is de verhouding met het voorgestelde onderdeel G (art. 2.6.3) en de eerder aangehaalde jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep? Ook wordt gezegd: ‘‘Zo kan er tijdens een vakantie minder worden gewerkt en bij incidenten aanvullende dienstverlening worden gegeven.’’ en ‘‘Op het moment dat het college constateert dat een wijziging van de toegekende dienst nodig is, zal dat ertoe leiden dat het college een nieuwe beschikking neemt.’’ Het is onduidelijk onder welke gewijzigde omstandigheden er nu wel, dan wel niet een nieuwe beschikking moet worden genomen. Deze situaties zouden goed omschreven moeten worden, het is dus alleen bedoeld voor tijdelijke en/of incidentele gevallen? Wanneer constateert de gemeente dat er sprake is van een wijziging en wanneer is die wijziging dusdanig dat niet de aanbieder dit zelf mag regelen, maar de gemeente een nieuwe beschikking gaat afgeven?

Geschilbeslechting

In het wetsvoorstel wordt bij onderdeel F (art. 2.4a.3) aangegeven dat het college zorg draagt voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten. In art. 9.4 Awb, dat van toepassing is verklaard, worden enkele eisen gesteld aan een schriftelijke klacht. Is een vormvrije, mondelinge klacht werkelijk voldoende?

Ten aanzien van de introductie van een klachtmogelijkheid bij het college vragen wij ons af of de gemeenten niet in een lastige positie worden gebracht wanneer zij enerzijds in een beroepsprocedure als verweerder optreden in geval de aanbieder wordt aangesproken, maar anderzijds de afdwingbaarheid van de prestaties van de aanbieder beperkt zijn of tijd kosten. Daarnaast is het zeer de vraag of het nieuwe systeem eenvoudiger is. Ontstaat er niet opnieuw verwarring, nu klachten ten aanzien van bejegening en bezwaren ten aanzien van de rechtspositie door elkaar heen lopen? Niet

elke gegronde klacht leidt per definitie tot wijziging van de indicatie. Wijzigt de indicatie wel, dan ontstaat er weer een bezwaartermijn en dus een andere procedure. De voorgestelde procedure is niet in lijn met de Awb. Hoe gaat de rechter in beroep de klachten toetsen? Gaat de bestuursrechter in de nieuwe situatie inhoudelijk een bejegeningklacht beoordelen, die in het huidige stelsel door de Ombudsman wordt behandeld? Het lijkt ons verstandig een onderscheid te maken in type klachten en daarbij bejegeningklachten te onderscheiden van klachten die de uitvoering van de maatwerkvoorziening betreffen, die wel in lijn zijn met de afgegeven beschikking. In de Participatiewet is in art. 79 opgenomen dat bezwaar mogelijk is tegen het nalaten van een handeling die strekt tot uitvoering van het besluit, dan wel het verrichten van een handeling die afwijkt van dat besluit. Mogelijk kan bij dit artikel aansluiting worden gezocht.